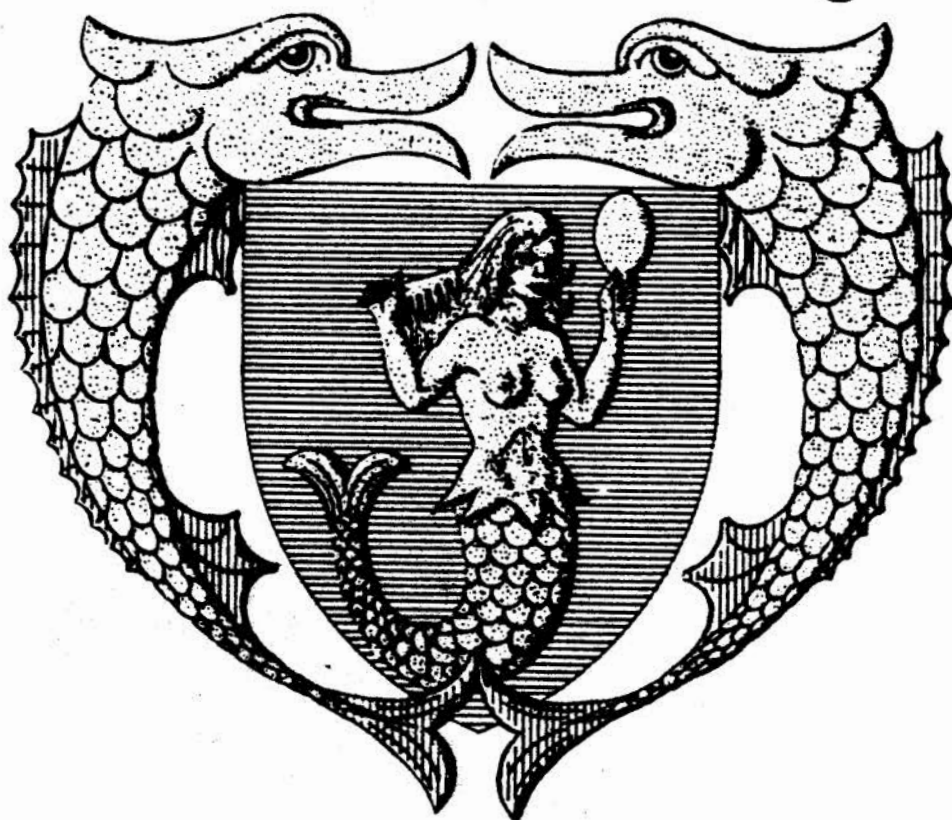


't Meerminneke



**(van) Meirhaeghe's
Familiecontactblad**

Beste Meerminners,

Nummer twintig. Dat betekent : einde van de vijfde jaargang. Een lustrum dat kan tellen. Blijkens de vele positieve kritieken die we in de loop der jaren en vooral dit jaar ontvingen, zowel van buiten- als van binnenstaanders, mogen we in alle nederigheid -een deugd die we met hoge moed beoefenen- zeggen, dat we erin geslaagd zijn om de inhoud van ons blad konstant op een kwalitatief hoog niveau te houden. Het hangt van U allen af of we er nog eens vijf jaar bovenop doen. In dit verband leest U hierna de oproep van vader Jan om nu reeds Uw abonnement te hernieuwen. We hebben dit een trimester vervroegd om in maart 1986 onze zesde jaargang met een nieuwe lei te kunnen aanvatten. Alleen zij die 'effen' zijn, zullen het maartnummer ontvangen. Het is een te grote financiële verliespost om de laatkomers telkens weer herinneringen toe te sturen. Ondanks de alsmaar stijgende kosten, hebben we de prijs op 250 frank gehandhaafd. Omgerekend is dit nog geen 70 centiemen per dag. Voor U een klein bedrag; voor ons een noodzakelijke steun om voort te doen. Hou U stipt aan de afspraak, beste lezer, zo bespaart u ons veel nutteloze moeite en vooral onnodige onkosten.

Wat biedt dit Meerminneke U dit keer ter lezing? We hebben, als naar gewoonte, geprobeerd om een evenwicht te vinden tussen 'ernst en luim', tussen 'studie en nieuwsjes'.

De afdeling 'ernst en studie' omvat twee artikels. Onder de titel "Vrouwelijk en Vrijgewijd" gaan we in op het middeleeuws begrip 'vrijgewijde'. Het stuk vormt een soort naschrift bij onze vroegere artikels over de Walemse bevolking op het einde van de 13de eeuw. De zeispreuk "Kozen en nichte, vrijen dichte" leidt een bijdrage in over 'bloedverwantschapshuwelijken' in onze familie en de erfelijke gevolgen voor het nageslacht.

De afdeling 'luim en nieuws' biedt, naast een hoop konkrete informatie voor onze lezers in de brievenrubriek, ook persknipsels die zeer lovend en vleidend zijn voor Uw stambewaarders en voor het blad dat U nu in handen hebt. Tussendoor mag al eens gelachen worden. We sluiten dit nummer en deze vijfde jaargang af met een reeks 'doodzantjes' uit ons familie-archief.

Tenslotte bieden we aan al onze lezers onze beste wensen aan voor een Vredige Kerst en een Gelukkig Nieuwjaar zonder Nijvelse Bandes. Het ga U allen goed in 1986!

.

Waarde naam-, stam- en clangenoten,

Met dit nummer twintig eindigt de vijfde jaargang van ons Meerminneke. Een heel karwei, een plezierig karwei ook, waar we meenden het 'wel en wee' van de hele Van Meirhaeghefamilie door de eeuwen heen, aan elk te laten meebeleven.

Als redakteurs van ons familietijdschrift zijn wij gevleid met de waarderende woorden ons toegezegd door kenners terzake. Het spoort ons aan om verder te werken in dezelfde zin : een deel familie-studie en verder 'voor elk wat wils'. Dus doen we voort, zegt Herman, zo wil ons Trudeke het trouwens ook!

Voor de zesde jaargang houden wij ons abonnementsgeld verder op 250 frank. Vergeet dus niet : Hernieuw uw abonnement en stort direkt 250 frank (of meer) op rekeningnummer 737-4262090-50 van Herman Meirhaeghe, A. Latourstraat 31, 9218 Ledeberg-Gent.

Natuurlijk -en hier steek ik mijn vragende hand uit naar stam- en naamgenoten-zakenmannen, miljonairs, goedgegeldverdieners, zwaar-op-de-beurszitters- een milde geste van uwentwege zou welkom zijn om het 'meer' van de Meerhage, waarin ons meerminneke met de dolfijnen rondzwemt, van nieuwe zuurstof te voorzien. Overtuigd dat Uw zakelijk verstand de onkosten die de uitgave van een dergelijk én degelijk familietijdschrift bevroedt, weet ik dat U niet zult aarzelen!

Betaal nu! en vergeet niet : Hoe meer volk, hoe meer leute!
Was ondertekend : Trudeke bij de pen van vader Jan.

.

Bericht voor onze nieuwe lezers en leden :

Er zijn nog slechts twee (2) volledige reeksen van de vijf jaargangen van 't Meerminneke voorradig. Twintig nummers in totaal dus, te bestellen voor de som van 1200 frank. Haast U, want de eersten zullen dit keer ook de eersten zijn die deze allerlaatste reeksen zullen ontvangen!

.

Mogen we hen die bij ons indertijd boeken uitleenden, verzoeken om ons deze met bekwame spoed terug te bezorgen : o.a. Klim in je Stamboom; De genealogie Van Dorpe en Kursus Genealogie. We hebben ze dringend van doen bij onze studie.

.

Volgend jaar leest U onder meer in Uw familieblad :

- een uitgebreid artikel over de officiële registratie van ons familiewapen, de 'wapenspreuk' die we gekozen hebben en de rijke symboliek van de 'spiegel' die ons Trudeke vasthoudt.
- de processen die stamvader Franchoys Van Meirhaeghe omstreeks 't jaar 1600 voerde bij de Raad van Vlaanderen.
- in het kader van 'tien jaar stambomen : 1976-1986' zullen onze lezers met 'iets' verrast worden in ons juni-nummer...
- boeiende korte bijdragen, sprokkels en familienieuws, waarbij medewerking van Uw kant verwelkomd wordt.

.

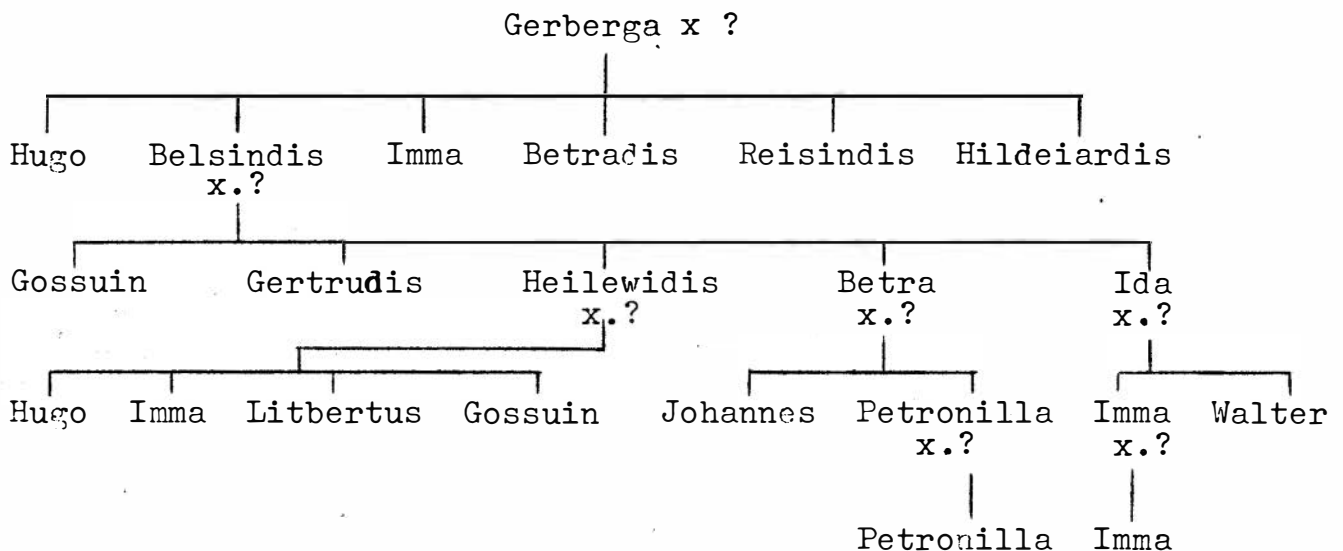
ter overweging :

- Die wil, die snoeve op de naam zijner voorouders. Ik kan alleen maar mijn eigen ik overal brengen. (Corneille)
- Doe slechts navraag bij het voorgeslacht en geef acht op hetgeen hun vadersen voorvorst. (Job)
- Zulke takken, zulk nen stronk; zulk een moere, zulk een jonk. (Westvlaamse volksspreuk)

In zijn brief van 14 december 1984 schrijft de Hr. R. Castelain uit Oudenaarde, auteur van talrijke bijdragen en boeken over de plaatselijke geschiedenis : "Ik dank u omdat u mij regelmatig het Meerminneke toestuur. Ik lees er altijd de historische gedeelten grondig. In het laatste nummer (nr.16, december 1984) stelde ik vast dat u enigszins verwonderd bent over het feit dat het matriarchaat in onze middeleeuwse maatschappij bestond."

In mijn artikel "Walem en zijn bevolking omstreeks 1280" was ik inderdaad tot de voor mij verbazingwekkende konkluzie gekomen dat de stam Van Meirhaeghe hoogstwaarschijnlijk een stammoeder had in plaats van een stamvader, met name Gertrudis Van Merhaghe. Ik meende te mogen stellen dat haar zonen hun familienaam van haar geërfd hadden en niet van hun vader, die nergens met naam vermeld wordt. Iets gelijkaardigs konstateerde ik bij de 13de-eeuwse families De Schietere, De Stoute en Desmet, waar de zonen van Ver Maben De Schietere, Ver Kateline De Stoute en Ver Beelen Desmet eveneens de familienaam van hun moeder erfdien. Deze gewoonte behoorde blijkbaar tot de laatste overblijfsels van het matriarchaat, dat ook bij ons bestaan had. In het begrip 'matriarchaat' herkennen we het latijnse woord 'mater' wat 'moeder' betekent en het matriarchaat is dan de rechtstoestand waarbij de kinderen tot de stam van de moeder behoren en van haar de naam, goederen enz... erven.

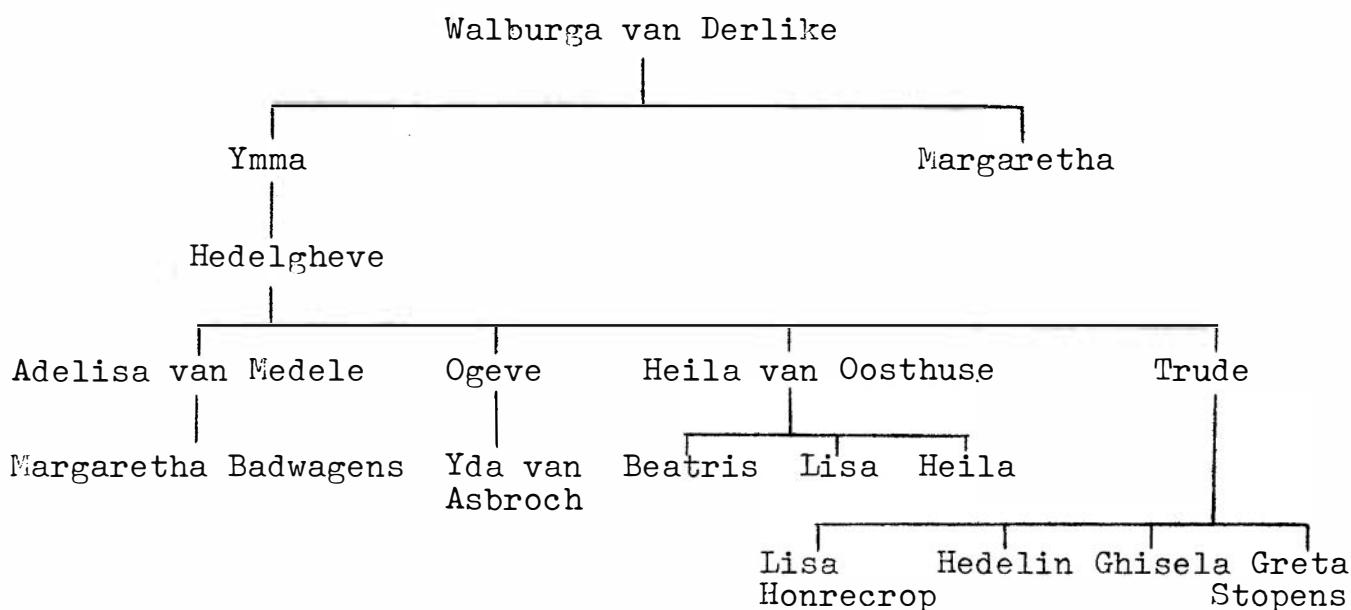
In zijn voormelde brief gaat de Hr. Castelain dieper in op deze problematiek. Zo illustreert hij het systeem van overerving via de moeder, aan de hand van een lijst van lijfeigenen (onvrijen) die vanaf de tweede helft van de 12de eeuw te Avelgem woonden en die aan de abdij van Ename bij Oudenaarde toebehoorden :



"Zoals u merkt is hier de afstamming aangeduid langs vrouwelijke lijn. Op de plaats waar de echtgenoot moet komen staat een vraagteken. Het betreft een reeks lijfeigenen die in de omgeving van Avelgem wonen en daar geschonken werden aan de abdij van Ename. Nu is het bekend dat de kerkelijke instellingen "vrijgewijden" bezaten. Dit waren mensen afkomstig uit de middens van de slafelijke bevolking, maar ook uit de kringen van de 'nobiles' (edelen) en de gewone vrije mensen. De eersten kregen van de kerk de juridische vrijheid

tegen de betaling van een jaarlijkse cijns die geöfferd werd aan de patroon van de abt. De nobiles -de armsten weliswaar- droegen zichzelf en hun goederen op aan de kerk om eveneens toe te treden tot de kring van vrijgewijden. Aldus werden zij en hun bezit beschermd tegen opdringerige lieden die hun grond wilden afnemen of hun bezit betwistten. De kerken die vrijgewijden bezaten -bijvoorbeeld O.L. Vrouw van Doornik, St.-Pieters te Leuven, de abdij van Ename, de abdij van Sint-Pieters uit Gent- legden genealogische tabellen aan om te weten wie de cijns moest betalen. Deze lijsten zijn uitsluitend opgesteld via de afstammelingen van de vrouw. Men mag dus stellen dat het juridisch statuut van de vrijgewijden zich bestendig de langs vrouwelijke lijn".

De Gentse Sint-Pietersabdij, die o.m. de heerlijkheid van Walem bezat, bezat inderdaad ook vrijgewijden, onder meer op haar eigendommen te Waregem, een buurdorp van Wortegem. Getuige daarvan de onderstaande stamtafel uit 1070 (1) :



Bovenstaande tafel plukten we uit een bijdrage voor het Jaarboek van de Gaverstreke (1982, pag 183 e.v.) van de Hren. Debrouwere en Ducatteeuw over "Beverenaars en Desselgemnaars in de 12de, 13de en 14de eeuw". Wij citeren de beide auteurs : "De lijst van 1070 is eigenlijk een soort stamboom. Daar de status van vrijgewijde op de nazaten overging, kwam het erop aan zijn recht op vrijheid door afstamming te kunnen bewijzen. Die afstamming wordt hier gegeven in vrouwelijke lijn en er worden alleen vrouwen vermeld. Walburga van Derlike (van Deerlijk) was de stammoeder".

Over het begrip "vrijgewijden" zeggen ze verder : "Vrijgewijden waren lieden die tot de "familia" van de abdij behoorden en als dusdanig haar speciale bescherming genoten. Ze waren vrije lieden maar moesten wel jaarlijks een hoofdcijns betalen aan de abdij en gewoonlijk een cijns bij hun huwelijk, terwijl ook bij hun dood voor hen betaald moest worden door hun nabestaanden. In de 10de eeuw -en ook later- kwam het vrij veel voor dat heren sommige van hun lijfeigenen aan een kerkelijke instelling overdroegen en ze zo als "vrijgewijde" tot vrije mensen maakten. We moeten dit waarschijnlijk zien in het raam van het kerkelijk streven om de overblijfselen van de vroegere slavernij op te ruimen. Het kwam evenwel ook voor dat

vrije lieden en zelfs edelen zich aan een abdij opdroegen en zo de status van vrijgewijde verwierven. Dat kan gebeurd zijn als er gevaar was tot onvrijheid te vervallen of eenvoudigweg om zich te verzekeren van de machtige bescherming van de kerkelijke instelling. Beide partijen hadden er voordeel bij : de abdij beschikte dan steeds over arbeiders om het land te bewerken en die landlieden van hun kant genoten bescherming."

Van het overdragen van lijfeigenen aan kerkelijke instellingen hebben we ook te Walem-Wortegem sporen gevonden. In een tekst van omstreeks 1050 lezen we: "Appollonius tradidit sancto Petro pro anima matris suê Heillewif II bunaria sita in Merhaga et III mancipia Weremboldus, Berta et Fretheswindis". Vertaald luidt het als volgt : "Appollonius schenkt aan (de abdij van) Sint-Pieters, voor de zielerust van zijn moeder Heillewif, twee bunders (land) gelegen op Merhaga (de Meerhage) en drie lijfeigenen, (met name) Weremboldus, Berta en Fretheswindis".

We weten ondertussen dat de Meerhage een stuk grond was -en in de elfde eeuw misschien zelfs een nederzetting of een boerderij- dat op de heerlijkheid van Walem lag. Twee bunders grond uit het gebied dat Meerhage heette, worden dus aan de Sint-Pietersabdij geschonken, samen met de drie voornoemde lijfeigenen die aldaar woonden en aan die plaats gebonden waren. Mogelijks verwierven ze op deze wijze de status van 'vrijgewijde'.

De Hr. Castelain schrijft verder : "Wat nu Walem betreft heeft men geen zekerheid over het juridisch statuut van de voorgangers van de oudste poorters (die op het einde van de 13de eeuw te Walem-Wortegem leefden). Ze stammen af van Ver Maben Schieters, Ver Kateline Stouts enz... Ver Mabe was dus de laatste bekende vrijgewijde en waarschijnlijk een vrije vrouw, misschien van adellijke oorsprong, wiens kinderen zich lieten inschrijven als poorter van de stad Oudenaarde. Vanaf de inschrijving in de poorterij goldde het patriarchaat en van dan af zette de afstamming zich voort langs mannelijke lijn. Zou het niet mogelijk zijn in het Sint-Pietersarchief lijsten van vrijgewijden te zoeken voor Walem? Misschien treft u daar als laatste in iedere reeks Ver Mabe, Ver Kateline en Ver Gertrudis Van Meerhaeghe aan... Het zou ook interessant zijn te weten of, na de poorterlijke inschrijving, de lijst van vrijgewijden nog vervolgt, m.a.w. of poortervrijheid de vrijheid van de vrijgewijde niet uitsloot?"

Allemaal uiterst interessante suggesties en vragen! Spijtig genoeg moet ik onmiddellijk zeggen dat ik tijdens de voorbije tien jaar speurwerk in alle mogelijke archiefbronnen, nooit lijsten of t fels van vrijgewijden heb gevonden wat Walem betreft. We zoeken natuurlijk verder, hoewel de kans klein is om ooit iets dergelijks te vinden. Het zou nochtans mooi zijn! Stel je voor, beste lezer, dat we een lijst van vrijgewijden vinden waar onze stammoeder Gertrudis als laatste in de rij zou genoemd worden. Meteen zouden we, zoals in de hiervoor geciteerde voorbeelden uit Avelgem en Waregem, vier, vijf of meer generaties stammoeders aan onze boom kunnen toevoegen en nog anderhalve eeuw verder in het verleden kunnen teruggaan! Hoop doet leven. Zoals de zaken er nu voorstaan is het in ieder geval duidelijk dat Gertrudis Van Meerhaeghe onze stammoeder zal geweest zijn en dat zij wellicht een reeks van Walemse vrijgewijden afsloot.

Herman Meirhaeghe met verschuldigde dank aan de Hren Castelain, Debrouwere en Ducatteeuw.

.

Kozen en nichte, vrijen dichte...

Wie is er in zijn knapenjaren nooit verliefd geweest op een kozijn of nichtje? De volwassenen bekomentarieerden dit gescharrel met de woorden : "kozijn en nichte, vrijen dichte, maar trouwen niet lichte." Onderhavig artikel zal uitwijzen dat alleen de eerste twee beweringen van deze zeispreuk korrekt zijn... Inderdaad, we zullen zien dat kozijn en nicht niet alleen 'dicht vrijen', maar in bepaalde kringen zeker ook 'licht' trouwen met mekaar. Nemen we bijvoorbeeld de De Schieteres, de Van Meirhaeghes en de Van Cauwenberghes uit de 17de en de 18de eeuw.

De De Schieteres behoren net als de Van Meirhaeghes tot de oudste geslachten van Wortegem. Speelden de laatsten een belangrijke rol in het dorpsleven van Wortegem en aangrenzende gemeenten als Ooike en Anzegem, dan domineerde de familie De Schieteres werkelijk de streek tussen Waregem en Oudenaarde.

De zonen uit de clan De Schieteres zochten hun bruiden in de begoede landbouwersgeslachten, o.a. tussen de Meirhaeghedochters. Tijdens de 17de en de 18de eeuw noteerden we een zestal echtparen De Schieteres-Van Meirhaeghe. Er werd gehuwd binnen een beperkte kring onder het motto "soort zoekt soort". Vandaar dat bruidegom en bruid vaak bloedverwanten waren. Een frappant voorbeeld daarvan volgt.

In 1735 huwt Pieter-Jan De Schieteres te Ooike met Joanna-Francisca Van Meirhaeghe. Als we de voorouders en meer bepaald de acht grootouders van het echtpaar bekijken, komen we tot verbazingwekkende konkluzies... Zie het hierbijgevoegde schema!

Omtrent de figuranten -zie hun volgnummer schema- geven we hierna wat beknopt commentaar :

1. Pieter-Jan De Schieteres.
Geboren te Wortegem in 1715 en overleden te Ooike in 1755.
Baljuw van de heerlijkheid Basseye en Wortegem.
Begraven in de kerk van Ooike.
2. Joanna-Francisca Van Meirhaeghe
Geboren te Ooike in 1718 en aldaar overleden in 1782.
Na de dood van haar eerste man hertrouwt ze met Pieter-Jan Van Rechem.
3. Philippe De Schieteres.
Geboren te Anzegem in 1680 en overleden te Wortegem in 1767.
Scheper van de heerlijkheid Basseye te Wortegem.
In de tweede en derde graad verwant met zijn echtgenote.
Zijn bezittingen : 15 hofsteden en 74 hectaren.
4. Maria-Anna Van Cauwenberghe.
Geboren te Nokere in 1686 en overleden in 1722.
5. Frans Van Meirhaeghe.
Huwte te Bevere-Oudenaarde in 1703 met Petronilla Van Meerhaeghe-nr.6.- die in 1763 in de kerk van Ooike begraven werd.
7. Antoon De Schieteres.
Geboren circa 1639 als zoon van Antoon en Maria Dhulst.
Achterkleinzoon van Antoon De Schieteres en Arijne Vande Wiele.
Arijne was de dochter van Willem Vande Wiele en Joanna Van Meirhaeghe. Antoon -nr.7- overleed te Anzegem in 1693.

De Schietere Pieter-Jan (1) x Van Meirhaeghe Joanna-Francisca (2)

De Schietere Philippe (3)

Van Cauwenberghe Maria-Anna (4)

Van Meirhaeghe Frans (5)

Van Meirhaeghe Petronilla (6)

De Schietere
Antoon
7

V. Meerhaeghe
Joanna
8

V. Cauwenberghe
Pieter-Jan
9

V. Meirhaeghe
Catharina
10

V. Meerhaeghe
Arent
11

Devrieze
Wilhelma
12

V. Meirhaeghe
Frans
13

V. Meerhaeghe
Judoca
14

Ze gingen en zaaiden in getraan
En brachten al juichend hun schoven aan. (ps. 125)



Gedenk in uw gebeden de ziel

van Mevrouw

Maria VAN MERHAEGHE,

weduwe van

Dokter Paul VAN CAUWENBERGHE,

geboren te Ooike op 1 juli 1889 en er godvruchtig
overleden op 5 maart 1967, gesterkt door de H. H.
Sakramenten der zieken en de pauselijke zegen.

ORUKR-P. DE LONGIE-KOSTER, O.L.VR. KERK. OUD.

Deze dierbare ging naar de hemel langs de konink-
lijke weg van het kruis vol geloof en in overgave aan
Jezus woord: "Wie mijn volgeling wil zijn, moet mij
volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op
te nemen" (Mc. 8. 34.).

Ze nam het kruis op in 1934 bij het plots verschei-
den van haar geliefde man. Driemaal zou zij op haar
kruisweg vallen, telkens bij het plots afsterven van
een geliefde zoon. Laatst was het in 1965 wel zeer
zwaar, want ze hoopte zo vast "haar Jan" te mo-
gen houden voor zijn gezin en kinderen. Haar Gol-
gotha was dra bereikt, waar ze met Kristus zou ten
onder gaan, om haar geliefden vergeestelijkt te ver-
voegen bij de kroon van Gods geroepen.

Uit een oud geslacht van Ooike, vanouds innig
verbonden met de Kerk door geloofsbeleving en gro-
te weldadigheid, betekent haar afsterven een echt
verlies voor onze kerkgemeenschap en voor de velen
die bij haar steun, troost en opbeuring vonden.

Dierbare Beth, dank voor uw oprechte liefde. Ze
was mij een grote steun in de beproeving. Moge de
Heer er U verder om zegenen op de levensweg.

Lieve kleinkinderen, mijn laatste kommer ging naar
U. Gedenkt mijn voorbeeld van moedig kristendom
en bewaart de tradities van onze familie.

Beste Schoondochter, Schoonzoon, lieve Zuster en
dierbare Familieleden, vaartwel en tot weerziens bij
de Heer.

Mijn Jezus, barmhartigheid!

ook aldus komen,

De kroon van ons hoofd is gevallen. THREN. CAP. V, v. 16.
Weest vereenigd, mijne kinderen, bemint elckanderen en
bewaart in uw hert de gedachtenis van uwen vader. S. Hrn.
Heer, verleen van mijne kinderen een deugdrijk hert,
opdat zij altijd getrouwiglijk uwe geboden bewaren en on-
derhouden. 1 PARAL. CAP. XXVX. v. 19.

BIDT VOOR DE ZIEL VAN.

MUNKZER

LEO VAN CAUWENBERGHE,
zoon van Joannes Baptiste
en van Ferdinandina Theresia Van Damme,
WEDUWENAAR VAN JUFVROUW

SOPHIA KETELE,
geboren te Wannegem den 6 October 1805,
en aldaar haatiglijk overleden den 29 Juli 1870,
na verscheidene jaren in voornoemde parochie het ambt
van Schepen en Voorditter van den Kerkraad inisterlijk
bediend te hebben. Hij was ook lid van het Broederschap
van den Zosten Naam in de kerk van Wannegem, opge-
recht in het jaar 1838.

Beroemt u niet op den dag van morgen. PROV. XXVII, v. 1.
Aangzien de dood niet vertoelt. ECCL. XII.
O mijn God, aan wien het gebed eigen is altijd barmhertig
te zijn en te sparen, wij bidden U ootmoediglijk voor de ziel
van uwen dienaar Leo, dien Gij uit deze wereld hebt geroe-
pen, en beveel aan uwe beilige Engelen haar te ontvangen in
de hemelsche glorie. Amen.

Dat zijne ziel in vrede ruste.

Machiedruk van Bevernaeghe-Van Kerhaute, te Audenaerde.

8. Joanna Van Meirhaeghe.
Geboren te Wortegem in 1643 als dochter van Leon Van Meerhaeghe en Magdalena Vanden Dijcke.
9. Pieter-Jan Van Cauwenberghe.
Geboren te Nokere in 1663 en aldaar gestorven in 1724.
Burgemeester van Nokere.
Hij was de kleinzoon van Pieter Van Cauwenberghe en Anna Van Meirhaeghe, zuster van bovenvermelde Leon Van Meirhaeghe.
Zijn broer Frans Van Cauwenberghe huwt Elisabeth Van Meerhaeghe.
Zijn moeder was Joanna Vanden Dijcke, zodat we in deze kwartierstaat ook tweemaal déze naam noteren. (zie nr.8)
10. Catharina Van Meirhaeghe.
Zij overleed te Nokere in 1696 en werd er in de kerk begraven.
11. Arent Van Meirhaeghe.
Hij huwt te Ooike in 1650 met Wilhelma Devrieze-nr.12.
13. Frans Van Meirhaeghe.
Hij huwt te Ooike in 1674 met Judoca Van Meirhaeghe-nr.14.

We zien dus dat het echtpaar Pieter-Jan De Schietere-Joanna Francisca Van Meirhaeghe tussen zijn acht grootouders niet minder dan vijf Van Meirhaeghes telt! En daar houdt het niet bij op. Twee van de drie resterende grootouders -de nummers 7 en 9- blijken eveneens klein- of achterkleinkinderen te zijn van Van Meirhaeghe-grootmoeders! Dit betekent dat zeven van de acht grootouders Van Meirhaeghes zijn of dit bloed in de venen hebben! Van een frappant voorbeeld gesproken!

Welke de sociaal-ekonomische bedoelingen van een dergelijke bewuste huwelijkspolitiek zijn, is duidelijk. Van de eventuele erfelijke inteeltgevolgen wordt echter zelden melding gemaakt in de documenten. Slechts bij toeval wordt ons een blik gegund op de eventuele negatieve nasleep, wat betreft de geestelijke of lichamelijke vermogens van de kinderen die uit dergelijke huwelijken voortspuiten.

Volgens de wetten van de genetica -de erfelijkheidsleer- zou een echtpaar dat in de tweede graad verwant is (kozijn x nicht) één kans op 32 hebben om een erfelijk belast kind te verwekken, als de ouders dragers zijn van recessieve abnormale erfelijkheidsfactoren. Voor een echtpaar dat in de derde graad verwant is, zou de kans herleid zijn tot één op 128.

De biologische weerslag van verwantschapshuwelijken is merkbaar bij de kinderen van een achterkleinzoon van Pieter-Jan Van Cauwenberghe-nummer 9 uit ons schema :

- Deze laatste had o.m. een zoon, Frans Van Cauwenberghe, die huwde met zijn volle nicht Joanna Catharina Van Cauwenberghe, met wie hij dus in de tweede graad verwant was.
- Voormeld echtpaar had een zoon, Pieter-Jen Van Cauwenberghe, die eveneens met zijn volle nicht, Joanna Catharina Van Cauwenberghe huwde. Tweede graad verwant dus.
- Deze hadden op hun beurt een zoon, Jan-Baptiste Van Cauwenberghe die huwde met Ferdinandina Van Damme, zijn achternicht! (3^ograad). Ferdinandina had niet alleen Van Cauwenberghebloed in de aders; ze was via haar overgrootouders, Frans Van Cauwenberghe x Elisabeth Van Meirhaeghe, nog maar eens met de Van Meirhaeghes verwant!

De moeder van Ferdinandina, met name Joanna Catharina Van Cauwenberghe, hertrouwde na de dood van haar man Kristoffel Van Damme, met... Jan-Baptiste Van Meirhaeghe!

- Jan-Baptiste Van Cauwenberghe won bij Ferdinandina Van Damme, tussen 1796 en 1812, dertien kinderen, waarvan er twee bij de geboorte overleden. Twee van de negen kinderen die "oud" werden, waren achterlijk : de oudste zoon Victor (1796-1861) was infantiel en geestesdefect en het vierde kind, Pieter-Frans (1800-1861) was eveneens infantiel en achterlijk.

Deze twee gehandicapte kinderen kunnen we, na een dergelijke familiale voorgeschiedenis, zonder meer op de rekening schrijven van de talloze bloedverwantschapshuwelijken van hun voorouders. Nochtans is omzichtigheid geboden in verband met het duiden van de oorzaken van eventuele afwijkingen of handicaps.

Zo had onze Nokerse stamvader Roegier Van Meirhaeghe (1572-1646) uit zijn eerste huwelijk met Adriana Baert, zes kinderen waarvan er twee mentaal gehandicapt waren, met name Pieter en Adriana Van Meirhaeghe.

Pieter, geboren te Nokere omstreeks 1604 en aldaar overleden in 1647, bleef ongehuwd. In een rentebrief uit 1632 lezen we hoe zijn vader Roegier de akte in de naam van zijn zoon handtekent 'gemerck de debilliteyt van sinnen van Pieter van Merhaeghe'.

Na het overlijden van Pieter, wordt zijn 'staat van goed' in 1649 voor de Oppervoogden van Oudenaarde overgebracht door zijn broer Jan Van Meirhaeghe uit Kanegem.

Adriana, geboren te Nokere circa 1606 en er overleden circa 1675, was net als haar broer 'geestelijk onbekwaam' en bleef ongehuwd. In een document uit 1621 lezen we hoe Adriana, omwille van de trouwe diensten die zij haar grootmoeder verstrekke, van deze laatste "bij donnatie tusschen levende ende metten warmen hant ghedaen" (let op de prachtige uitdrukking!) een aantal bezittingen ontvangt.

We citeren : "Joanna Tsiobbels heeft, in consideratie van de inpothentheyt ende den ghetrauwen dienst die haer ghedaen heeft Adriaene van Merhaeghe filia Roegiers, danof(=waarvan) de voorseide comprante grootmoedere is, ghegheven ande voorseide Adriaene, bij donnatie tusschen levende ende metten warmer hant ghedaen, een styck (=stuk) lands ligghende inde prochie van Cruyshautem ande wynckelstraete, groot zeven honderd lands; ten tweeden heeft Joanna Tsiobbels ghegheven haer bedde zo linnen als wullen (=wollen stof) daermede gaende, behoerlyck ghestoffeert, omme naer (=na) het overliden vande comprante (=grootmoeder) bij Adriaene ghebruyckt te worden ende haeren vrien wille daermede te doene".

Adriana was blijkbaar, ondanks haar 'inpothenthey't', toch in staat bij haar grootmoeder te 'dienen', waarvoor ze dan ook beloond wordt.

Deze mentaal gehandicapten uit een begoed milieu liepen weinig risico om aan de zelfkant van de maatschappij terecht te komen. Er werden voor hen voorzieningen getroffen. We kunnen ons de vraag stellen wat er gebeurde met hun lotgenoten uit de lagere sociale middens? Welk lot was hen beschoren? Maar dit is een ander verhaal.

Vraag is of deze kinderen ook op de rekening kunnen geschreven worden van bloedverwantschapshuwelijken?

ik neem de pen ter hand

In deze rubriek zullen we, zoals in het verleden, de brieven behandelen en eventueel beantwoorden, die we telkens in het voorbije trimester ontvangen hebben. We doen dit om 'al' onze lezers op die manier te informeren over het reilen en zeilen van onze familievereniging.

Briefschrijvers die, omwille van de discretie, wensen dat hun brief persoonlijk beantwoord zou worden, moeten dit uitdrukkelijk vragen en tevens een antwoordpostzegel bijvoegen.

- Toen we in het vorig nummer de rubriek 'rouwzantjes' openden, deden we een oproep om ons doodsbeeldekens toe te sturen. Tante Andrea Meirhaeghe echtg. Herman uit Kanegem dook in haar duizendvoudige verzameling en fotocopieerde een zeventigtal exemplaren. Daartussen verschillende nieuwe aanwinsten, o.a. het zantje van ene Dominicus Van Merhaeghe, geboren te Ooike in 1791 en aldaar overleden in 1874. In haar begeleidende brief schrijft zij: "Dat van Dominicus heb ik gevonden op de rommelmarkt van Westende. Het is toch jammer dat er geen familie bij vernoemd wordt. Zou je kunnen uitzoeken van wie deze voortkomt?" Dat kunnen we inderdaad, tante! Dominicus werd te Ooike geboren op 2 december 1791 als zoon van Jan-Baptiste Van Merhaeghe en Joanna-Maria Planckaert. Hij overleed in de gezegende leeftijd van 83 jaar als 'jonkman' te Ooike op 14 april 1874. Deze Domien is de broer van de grootvader, de grootoom dus, van pater Remi Van Merhaeghe over wie we het vroeger in ons familieblad reeds uitgebreid hadden. In Meermin.18, op pagina 8, vindt u zijn naam terug en tevens een overzicht van zijn voorouderreeks. Bij dezen danken we tante Andrea van harte voor deze uitgebreide schenking en we hopen dat de lezers haar voorbeeld zullen volgen.

- In ons septembernummer kon u de memoires lezen die de Hr.G.Veys in 1927 publiceerde in de 'Gazette van Detroit'. We besloten dit artikel met een vraag aan onze lezers: 'Wie was die bewuste boer Van Meirhaeghe uit Machelen aan wie de auteur zo'n prettige jeugderinneringen had bewaard?

Op dat ogenblik wisten we helemaal niet dat we tussen de leden van onze familievereniging minstens twee van zijn kleinkinderen tellen! Eén van hen, de Hr. Etienne Van Meirhaeghe uit Ouwegem -hij is die Vlaamse wijnboer te Bordeaux die we in Meermin.9 in de kijker stelden- stuurde ons onderstaande brief over zijn grootvader, boer Van Meirhaeghe:

"Het gaat ongetwijfeld over Joannes-Baptiste Van Meirhaeghe, in de volksmond 'boer Jan', echtgenoot van Maria-Euphrasia Lambertijn, genoemd 'Mietje'. (Zie rubriek doodzantjes van zelfde nummer). Hij was inderdaad, zoals beschreven door Gaston Veys, een struise vent, goed in 't vlees en sterk. Die 150 kilo's zullen wel een beetje overschat zijn. Veys put immers uit zijn herinneringen als jonge knaap en het contrast tussen het klein maar vinnig wijfke 'Mietje' en de reus 'boer Jan' zal wel indruk op hem gemaakt hebben. Mijn vader, Maurice Van Meirhaeghe, heeft me eens het toch al indrukwekkend gewicht van 135 kilo genoemd, maar die kan ook wel eens overdrijven. Mijn persoonlijke herinnering: spelend op de zolder thuis op de boerderij in Lotenhulle, liepen wij -zijn kleinkinderen- wel eens met drie tegelijk in ganzepas in een paar oude schoenen die daar na zijn dood bestoft waren blijven staan.

Over 'dat was de rijkste boer van verre in den omtrek' heb ik toch ook wel mijn bedenkingen. Boer Jan is bij de eeuwwisseling van de Leiehoek in Machelen naar Lotenhulle verhuisd, op een pachthoeve van 40 hectaren, de 'Berenblok' op de wijk Karmegat. Deze hoeve was eigendom van de familie Hulin de Lo, de enige adellijke familie in het dorp. Het kan dus geen rijke boer geweest zijn want rijke boeren verwerven eigen gronden. Ik zie 'boer Jan' liever als de gastvrije man die de kleine Veys van zijn groene appels naar zijn rijpe krieken brengt. Zoals uit het bijgevoegde stukje stamboom blijkt, heeft onze stam in twee opeenvolgende generaties telkens maar één mannelijke afstammeling voortgebracht, maar daar is in de volgende generaties duidelijk aan 'gewerkt'. Met familiale groeten, was ondertekend : Etienne Van Meirhaeghe."

Op basis van het 'stukje stamboom' dat de brief vergezelde, slaagden we er, met de medewerking van onze onvolprezen medewerker Lucien Van Meirhaeghe uit De Pinte, in om ook deze loot op de tak van... jawel... Huise te enten :

- Boer Jan-Baptiste Van Meirhaeghe was de zoon van Pieter-Jacob Van Meirhaeghe en Rosalie Simoens.
- Pieter-Jacob Van Meirhaeghe werd in 1815 geboren als zoon van Jan-Frans Van Meirhaeghe en Maria-Theresia Vlaeminck. Hij huwde te Huise in 1843 met Rosalia Simoens, geboren te Zulte in 1810 als dochter van Frans en Ferdinanda Desmet. Drie van hun vijf kinderen worden te Huise geboren :
 1. Maria-Theresia in 1844. Zij huwt met Alois De Craene.
 2. Juliana in 1846.
 3. Monica in 1847. Zij huwt met Leonard De Keukelaere en overlijdt te Kanegem in 1920. Zie 'rouwzantjes' vorig nummer.
 Minstens twee kinderen komen te Kruishoutem ter wereld, alwaar het echtpaar blijkbaar is uitgeweken :
 4. Christina, geboren circa 1848. Zij huwt Alfons Verwee en overlijdt te Bachte-Maria-Lerne in 1910.
 5. Jan-Baptiste, alias 'boer Jan', enige zoon.
- Jan-Frans Van Meirhaeghe werd te Asper geboren in 1782 als zoon van Livinus en Livina Theresia Van Lancker uit Huise. Hij overleed te Ouwegem in 1852. Zijn weduwe, Maria-Theresia De Vlaeminck, wordt in een akte uit 1859 als 'bijzondere' omschreven en woonde op dat ogenblik te Gent. Van hen werden minstens drie kinderen geboren :
 1. Pieter-Jacob, zie hoger.
 2. Rosalia. Zij huwt Jan-Baptiste Vlerick.
 3. Maria-Carolina. Zij huwt Jan-Baptiste Heylesonne.

De bij de brief gevoegde schets omvat o.m. de nakomelingen van Maurice Van Meirhaeghe, (enige zoon van 'boer Jan') die bij zijn echtgenote Celina Bonte vijf kinderen won : Suzanna Van Meirhaeghe x Jacques De Moor; Raphael Van Meirhaeghe x Mirella Peltijn; Etienne Van Meirhaeghe x Frieda De Rijcké; Celina Van Meirhaeghe x ? en Julien Van Meirhaeghe x Godelieve Verbeke. Mogen wij deze mensen dringend verzoeken om ons alle gegevens omtrent hun persoonlijke 'burgerlijke stand' en die van hun kinderen en kleinkinderen toe te sturen? (plaats en data van geboorte, huwelijk, overlijden, adressen enz.) Kwestie van hen later in ons familieboek te kunnen opnemen. Dank bij voorbaat en hier ook 'dank achteraf' aan Etienne Van Meirhaeghe voor die niet alleen verhelderende, maar ook pittige brief!

- Begin oktober ontvingen we van Mevr. Bernadette Coene en de Hr. Hendrik Van Meirhaeghe uit Blankenberge, een briefje met de vraag om meer informatie over het echtpaar Aloïs De Craene x Maria-Theresia Van Meirhaeghe, de overgrootouders van een 'kennis' van hen.

Het valt ons makkelijk daarop te antwoorden. We verwijzen gewoon naar wat hiervoor gezegd werd over 'boer Jan'. Maria-Theresia Van Meirhaeghe, geboren te Huise op 15 januari 1844, is namelijk de zuster van 'boer Jan'! Zij overleed te Mullem op 30 maart 1932 vier jaar na haar echtgenoot die te Mullem overleed in 1928. Op het kerkhof van Mullem is hun grafsteen nog steeds te bezichtigen. Het zou de moeite waard zijn om dit grafmonument op foto vast te leggen en op die manier te vereeuwigen. Stuur u ons een exemplaar? Beschikt u over hun rouwzantje?

- In ons vorig Meerminneke konden we Mevr. R. Dierickx uit Evergem reeds een paar stappen verder helpen in de zoektocht naar haar voorouders Van Meirhaeghe. Ondertussen hebben we ook deze tak definitief kunnen thuiswijzen.

Jan-Baptiste Van Meirhaeghe, die in 1832 huwde met Maria-Theresia Pappens uit Zwijnaarde, werd te Huise geboren in 1801 als zoon van Albertina Van Meirhaeghe.

Albertina huwde pas in 1804 met Pieter-Jan Van Meirhaeghe. Bruid en bruidegom waren bloedverwanten in de derde of vierde graad. Hun huwelijksakte in de Registers van de Burgerlijke Stand van Huise werd -verbazingwekkend feit- overplakt en bijgevolg onleesbaar gemaakt. Wat kan daarvan de reden geweest zijn? Het huwelijk heeft in ieder geval doorgang gevonden. Dat kunnen we opmaken uit de overlijdensakte van Albertina Van Meirhaeghe die in 1808 reeds te Huise overleed als 'echtgenote' van Pieter-Jan Van Meirhaeghe. Kan iemand de tip van deze sluier oplichten?

We ontvingen graag de adressen van uw familieleden-Van Meirhaeghe.

- Van de Hr. en Mevr. Noël Dedeyne-Derudder uit Gent ontvingen we bij brief van 30 oktober 1985 een tiental fotocopies van rouwzantjes en rouwbrieven, waarvoor onze dank!

We lezen met genoegen dat zij aan het stambomen geslagen zijn en dat zij nakomelingen zijn van Henri Meirhaeghe x Melanie Van Oost, een echtpaar van de 'Kanegemse tak' waartoe ook uw stambewaarders behoren. Zonder hun pret te bederven, willen we toch zeggen dat we deze tak reeds compleet uitgewerkt hebben en dat de geschiedenis persklaar ligt om in ons familieboek opgenomen te worden. Zoekt u echter gerust verder, dan kan u de gegevens altijd met de onze vergelijken. U vraagt ook meer informatie over Henri Meirhaeghe. Deze werd geboren te Ruiselede op 3 maart 1843 als enige zoon uit het tweede huwelijk van Jan-Frans Meirhaeghe (geboren te Ruiselede in 1777!) en Anna (Maria) Catharina Verlinde, weduwe van Emanuel Depauw. Henri overleed te Kanegem op 17 maart 1898.

- Van Broeder Fernand Schepkens uit Brussel kregen we een werkelijk unieke en uiterst interessante bundel Van Meirhaeghe-familiepapieren ter inzage. De bundel omvat meer dan tweehonderd documenten uit de periode 1780-1880 : zakenpapieren, handels- en wezerijrekeningen, notariële akten, brieven enz... Dit alles behoorde ooit tot het persoonlijk archief van ene Franciscus Van Meirhaeghe. Franciscus, die te Wortegem leefde van 1783 tot 1828 en gehuwd was met Sophie Teerlinck, was als grondeigenaar en 'agent van affairen' een man van aanzien in het dorp. In de toekomst zullen we deze

stamgenoot uitgebreid in de kijker stellen, waarbij we gretig zullen putten uit deze rijke archiefschat, die ons zo totaal bij toeval onder ogen kwam. Als we Broeder Fernand 'hartelijk danken', dan kunnen deze luttelc woorden nooit komplot onze dankbaarheid uitdrukken.

- Van juffrouw Geertruida Van Minhaeghe ontvingen we een boze brief die we hieronder bij wijze van 'recht op antwoord' afdrukken :

"Toen ik halfweg september thuiskwam, na mijn jaarlijkse vakantie in de Stille Zuidzee, vond ik 't Meerminneke in mijn overvolle brievenbus. Ik mij dadelijk een makkelijk plekje gezocht op mijn mosselbank en lezen maar, nieuwsgierig naar wat er ondertussen allemaal met mijn beschermelingen gebeurd was. Leuk nummer, dacht ik, tot ik op pagina 13 dat interview uit Humo las! Via mijn vriendinnen had ik er al iets over vernomen, maar zelf had ik het nog niet gelezen. Nu dus wel! Hoe bestaat mijn stambewaarder het om dat stukje vuile was af te drukken in mijn eigenste familieblad?! Ik zou wel eens de volle naam van die Ruwe Zeebonk willen weten. Maar die blijft natuurlijk liever anoniem. En ik kan hem geen ongelijk geven, want bij zijn eerstvolgende lange omvaart zouden wij zijn bootje eens duchtig laten spelevaren! En wat voor onzin verkoopt die allemaal niet?! Ruwe Zeebonken zouden alleen maar een 'goed gesprek' met zeemeerminnen zoeken... Een goed gesprek! Laat me niet lachen! Wie doorziet dit belegen versiertrukje niet? Mijn menselijke zusters zullen ook wel weten dat ze op hun tellen moeten passen als een man alleen maar een 'goed gesprek' wil. Terwijl je met ze praat, zitten ze over je schouder al naar het bed te lonken! 't Is zoals in dat liedje van Urbanus : 'zij zijn de heren die de vrouwen ambeteren'. Wat zeg ik? Heren? Vulgaire zoutwaterpiraten ja!! Denken die heus dat een meermin iets met hen zou willen beginnen? Schrijft de interviewer zelf niet dat die Ruwe Zeebonk zo ruw is dat-ie zich moet wassen met een vijl. En dan al die beledigende en ronduit leugenachtige woorden over ons gebit en onze adem! Inderdaad, wij poetsen onze tanden niet met Colgate of Blendamet. Maar iedereen weet toch dat een mondspoeling met zoutwater even heilzaam is. En wat is zee-water anders dan zoutwater? Daarenboven beperken wij onze tandhygiëne niet tot twee poetsbeurten per dag, maar wij zitten constant met het zeewater in de mond. Zodus en zodoende! En dat wij ons zouden bedrinken aan eau-de-cologne!? Heel zeker wordt die zuipschuit zelfs daarvan al niet meer dronken. Ik ben ervan overtuigd dat die zogenaamde zeebonk hier al die rankondeuze onzin uit zijn ongewassen dikkenek zit te kletsen, omdat hij bij een van mijn soortgenoten een blauwtje opgelopen heeft. Zijnen haring zal ergens niet gebraad hebben. En dan de Humo-interviewer zelf. Een zekere "H.M."... Lijken zijn initialen niet verdacht veel op die van onze stambewaarder? Hoe kan hij het journalistiek-deontologisch verantwoord dat hij de beschimpde tegenpartij niet aan het woord laat? Dit is gewoon laster! Ik kom er wel achter wie die "H.M." en die "Ruwe Zeebonk" zijn en dan zal ik hen eens stevig aan hun tanden voelen. Het zit er dik in dat hij, "H.M." dus, net als zijn kollega Smartin Coenen een tijdje geleden, doorslaat en de naam van die Zeebonk lost. Want ze gaan blijkbaar nogal vlug kopje-onder bij den Humo. Enfin, dit alles heeft me weeral eens geleerd dat je heus niet onder water hoeft te zitten om te broebelen! Ik sta er tenslotte op dat "H.M." dit recht op antwoord afdrukt in het eerstvolgend Meerminneke. Met gereserveerde groeten".

't stond in de krant

- Voor U gelezen in het Zuid- en Middenwestvlaams tijdschrift voor familiekunde: 't Stamboompje (september '85) :
 " 't Meerminneke. Van Meirhaeghe's Familiekontaktblad. V. 1985. nr.18. Bevat een belangrijke bijdrage over 'Poorteriej en Wezerij' met o.m. een interessante analyse van een staat van goed. Werkelijk een familietijdschrift dat navolging verdient. **We** raden dan ook onze uitgevers van familietijdschriften aan om kontakt te nemen met de inhoud van dit familiekontaktblad." Als gevolg van deze 'goeie kritiek' ontvingen we heel wat reacties van buitenstaanders. Bedankt voor de pluim! Moge dit onze lezers er toe aanzetten om ons te blijven steunen, zodat we kunnen voortgaan in de ingeslagen richting, die blijkbaar de goede is. Ons handelsmerk blijft kwaliteit.
- Voor U gelezen in het weekblad "De Weekbode" van 27 september 1985, onder de rubriek 'Oostrozebekke' :
 "Oud-Oostrozebekenaar Herman Meirhaeghe kan een aardig stukje schrijven en het valt te betreuren dat hij niet werkt voor één of ander weekblad. Herman is stambewaarder van het familietijdschrift 't Meerminneke, kontaktblad van de familie (van) Meirhaeghe en hij vergast ons nog steeds op prachtige prozapareltjes. Neem nu deze... 'Het regent hier genoeg pijpstelen om alle tabakswinkels tussen Ledeborg en Timboektoe tot in lengte van dagen te bevoorraden. Mijn schedelveld, dat begin juli zo fondant was als de bips van een Afrikaans inboorlingetje, is ondertussen weer zo blank als de binnen-zijde van een middeleeuwse maagden-dij.' Knap stukje proza waarbij men warempel gaat watertanden bij zoveel talent. Maar hoe weet Herman met zoveel zekerheid hoe de binnenzijde van een middeleeuwse maagden-dij eruit zag? Waren er wel maagden in de middeleeuwen? En zo zij er waren, waren hun dijen blank? Het heet dat we voormaals betere zomers kenden". Einde citaat.
 De mij niet onbekende journalist werpt hier een paar vragen op die ik niet met volstrekte stelligheid kan beantwoorden, maar waaromtrent ik wel uitspraken kan doen die een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid bezitten.
 Waren er in de middeleeuwen wel maagden? De kans daartoe is zeer groot, wetende dat noch ondergetekende, noch de vraagsteller in de buurt waren...
 Was de binnenzijde van hun dijen blank? Het is een historisch feit dat een blanke, melkwitte huid het middeleeuws schoonheids-ideaal uitmaakte. Zonnebanken werden toentertijd door de vrouwelijke kunne gemeden als de zwarte builenpest. In de literatuur en de liefdespoëzie uit die dagen, wordt dit ideaal door onze Vlaamse dichters, ik zou zeggen 'in geuren en kleuren' bezongen, ware het niet dat je 'wit' bezwaarlijk een echte kleur kunt noemen. Maar alla, ons verstaat ons. Enkele voorbeelden ter staving:
 In het 14de-eeuws gedicht 'Het daghet in den Oosten', ook nog 'Een oud liedeken' genoemd, weeklaagt de dichter in de derde laatste strofe :

met sinen blancken swaerde
 dat si die aerde opgroef
 met haer snee witten armen
 ten grave dat si hem droech

en hij besluit : met hare claerder stemme
 die misse dat si sanck
 met haer sneewitten handen
 dat si dat bolleken clanck

Onze 16de-eeuwse poeet Anthonis de Roovere heeft het in zijn
 gedicht 'Sotte Amoureuxheyt' over de handen van zijn liefje
 Pampoeseken, waarvan hij zegt :

soe sijn haer handekens peperwit

Een andere anonieme dichter uit diezelfde eeuw, schrijft in zijn
 liefdesgedicht 'Ic had een alder liefste' :

in haren blancken armen
 dat si haer liefken omvinck

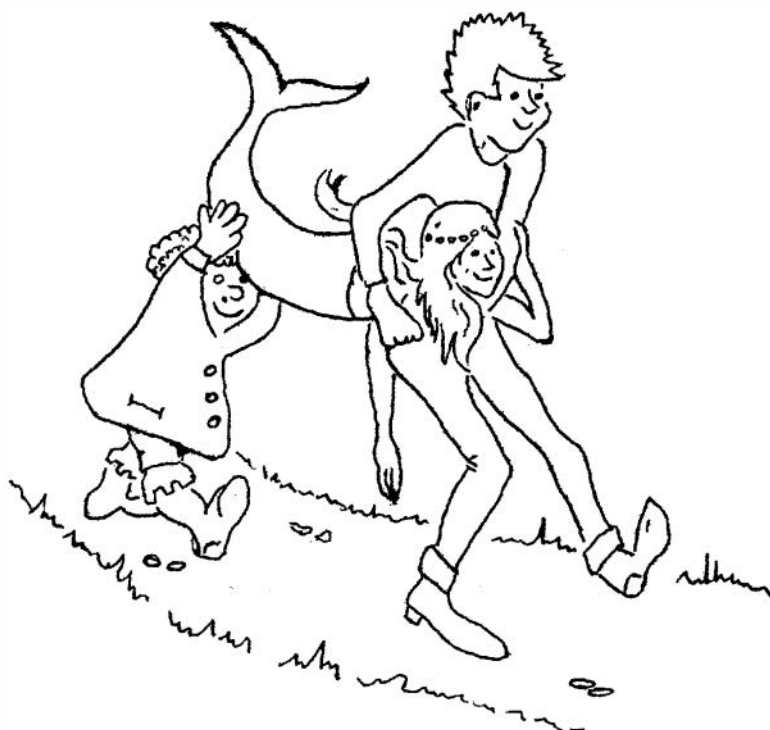
Uit dit alles leid ik logischerwijze af dat, als dat ideaal gold
 voor de handen en de armen én de madonnaborsten die onze Vlaamse
 Primitieven penseelden -die lichaamsoppervlakten dus die straffe-
 loos aan de blikken mochten blootgesteld worden- dit bij uitbrei-
 ding ook van toepassing zal geweest zijn op de dijen, in casu
 maagdendijen.

.

De wens van 't jaar!

Op zaterdag 4 januari 1986, om 14u30, is het in den Tap te
 Kanegem verzamelen geblazen voor alle nakomelingen van August
 Meirhaeghe en Estella-Maria Vandermeersch.
 Gelieve vooraf nonkel Guil en tante Andrea te verwittigen.
 Allen daarheen!

.



D O O D Z A N T J E S

- Meirhaeghe Marie wed. De Volder Constant
° Caeneghem 8.11.1843 + Caeneghem 11.12.1925
- Devolder Rosalie, dochter van Joseph en Meirhaeghe Marie
° Caeneghem 20.6.1844 + Caeneghem 1.11.1918
- Meirhaeghe Bernard echtg. Lambrecht Justine
° Caneghem 30.5.1845 + Thielt 8.10.1917
- Neyrinck Francies echtg. Meirhaeghe Nathalie
° Grammene 11.6.1847 + Ruysselde 19.6.1922
- Devolder Constant echtg. Meirhaeghe Marie
° Caneghem 20.10.1847 + Caneghem 1925
- Van De Walle Bruno echtg. Meirhaeghe Leonida
° Tielt 9.6.1850 + Tielt 9.9.1928
- Meirhaeghe Marie-Romanie, dochter van Jan en Vanderheyden Marie
° Ruiselede 8.10.1850 + Ruiselede 5.6.1933
- Meirhaeghe André, zoon van Charles-Louis en Sonnevillie Rosalie
° Pittem 1.5.1851 + Wingene 11.6.1942
- Lambrecht Maria-Justina wed. Meirhaeghe Bernard
° Aerseele 22.10.1852 + Thielt 23.5.1921
- Vandewalle Emile echtg. Meirhaeghe Sylvie
° Thielt 7.6.1852 + Caneghem 21.1.1909
- Meirhaeghe Louisa wed. Lambrecht Francois
° Caneghem 30.8.1853 + Thielt 8.9.1930
- Van Meirhaeghe Romanie - E.Zuster Irène
° Anzegem 10.5.1863 + Ieper 14.2.1953
- Van Meirhaeghe Adolf
° Huise 3.2.1864 + Huise 24.3.1951
- Van Meirhaeghe Joannes-Evarist echtg. Degroote Maria Eudonia
° Huise 12.1.1865 + Eine 20.8.1932
- Van Meirhaeghe Jacobus wed. Roelants Isabelle, echtg. Reyntiens R.
° Reeth 24.6.1865 + Rumst 26.5.1935
- Van Meirhaeghe Adolf wed. Merlier M-L, echtg. Pannecoucke Renilde
° Anzegem 3.11.1865 + Deerlijk 24.6.1936
- Van Meirhaeghe Hendrik echtg. Verdurmen Maria
° Reet 7.9.1866 + Reet 20.7.1942
- Van Meirhaeghe Clementine-Elvino echtg. Tuyttens Henri
° Kortrijk 19.7.1867 + Kortrijk 11.1.1941
- Van Meirhaeghe Antoon-Clement
° Huise 16.12.1867 + Ouwegem 9.10.1945
- Van Meirhaeghe Pieter-Jan wed. Torfs C. en De Backer Mathilda
° Reet 25.9.1869 + Reet 9.11.1964
- Van Meirhaeghe Henri echtg. Vertriest Melanie
° Huysse 7.1.1870 + Huysse 16.4.1920

wordt vervolgd.